

Вактҳои охир аз васеъ гардидани имкониятҳои воситаҳои ахбори умум, аз ҷумла шабакаҳои иҷтимоӣ сомонҳои интернетӣ истифода бурда, одамони алоҳида ва гурӯҳҳои ба ватану миллат душман, ки ба ТТЭ ХНИ мансубият доранд, ҳар гуна хабару «таҳлилҳои» гаразноқ ва игвоангезонаро дар байни аҳоли паҳн мекунанд. Рӯзҳои охир дар яке аз сомонҳои ифротӣ маводе зерини «Сабаби афзоиши беморони ВНМО дар Тоҷикистон» нашр гардид, ки мақсади он тухмат задан ба Ҳукумати Тоҷикистон мебошад.

Дар ин мақола муаллиф дар хусуси паҳншавии бемории ВНМО сухан гуфта, воҳима мекунанд, ки гӯе ин маризӣ дар кишвари мо босуръат афзоиш меёбад. Аммо ба ҳама маълум аст, ки дар тамоми кишварҳои ҷаҳон имрӯз шумораи муайяни одамони ба ин беморӣ гирифта мавҷуданд. Вазъият дар Тоҷикистон вобаста ба ин беморӣ зерин назорат гирифта шудааст ва Ҳукумат ба дастгирии ҷомеаи тамоми ҷорахоро барои пешгирии он меандешад. Ягон асосе барои хангома бардоштан ва дар байни мардум игво барангехтан нест.

Ходисаи қасдан сироят кунонидани шаҳрванди Тоҷикистон аз тарафи як зани гирифтаи ВНМО ҳам ягона буда, хусусияти оммавӣ надорад. Вобаста ба ҳолати мазкур аз тарафи муаллифи ин мақола воҳима бардоштан ҳам ғайр аз игвоангезӣ амали дигаре буда наметавонад.

Аз ақидаи Муҳаммад Абдуллозода, ки ҳудро «мутахассис оид ба муҳофизати маданият ва кадриятҳои исломӣ» меҳисобад, бармеояд, ки ӯ дар асл ифротгарои мутаасиб мебошад. Вай вобаста ба масъалаи мазкур ақидаи ғалат, ғайримантиқӣ ва зиддимиллӣ баён кардааст. Муҳаммад Абдуллозода дар паҳншавии бемории мазкур беасос сиёсати Ҳукуматро айбдор месозад, ки гӯе зидди терроризму экстремизм муборизаро афзоиш додасту одамон гирифтаи ВНМО шудаанд.

Хол он ки Хукумати Тоҷикистон на худкома, балки аз тарафи мардум интихобшуда аст ва кишварро бо роҳи демократия пеш мебарад. Мубориза бар зидди терроризму ифротгароӣ ин худкомагӣ нест. Ӯ аз тарафи дигар гирифтори ин беморӣ дар кишварҳои исломӣ ҳам кам нест. Ин мушкилоти ҷаҳонӣ буда, тамоми кишварҳо дар ҳамонавҷи барои рафти он мубориза мебаранд.

Мухаммад Абдуллозода Хукуматро тухмат карда, бешармона мегӯяд, ки ӯ дар Тоҷикистон фарҳанги бегонаи Ғарбӣ ва фасод тарғиб мешуда бошад. Вале ба ҳама маълум аст, ки Роҳбарияти кишвар бо дастгирии ҷомеа маҳз барои таблиғи тақвияти фарҳанги миллӣ ва одоби ахлоқи анъанавӣ солҳои охир қарорҳои зиёдеро анҷом додааст. Мутаассифона Абдуллозода ва ашхоси ба ӯ монанд ин қӯшишҳои Хукумат ва давлати моро намебинанд.

Онҳо «маданият ва кадриятҳои исломӣ» Ӯ гуфта, дар асл Ӯ ҳамон ифротгароӣ ва таасуби мазҳабиро дар назар доранд. Ин тӯдаи душман ва хиёнаткор аз ҳар фурсате истифода бурда, қӯшиш мекунанд, ки бар зидди давлати миллати Тоҷикистон амал кунанд. Аммо ба тухмату бухтон ва ӯғвогарии беасоси онҳо дигар касе бовар намекунад.

Диловари Хуршед.